

eller ved at see hen til, hvad der i det Enkelte er sagt for eller imod den, kan jeg derfor see Andet, end at det er uden Grund, man fordrer Indskrænkninger i den almindelige Valgret. Jeg er overbevist om, at det ogsaa vil være et uløseligt Skridt for Danmarks Fremtid, og af disse Grunde er det, at jeg, indtil jeg bliver bedre oplyst, agter at stemme imod det foreliggende Udkast.

C. B. Nimestad: Jeg har ikke for langt Ordet for paa dette Standpunkt af Sagen at imødegaae de Raisonnementer, som vi høre for et Hundrede eller to Hundrede Gang; det er kun en historisk Oplysning, som fremkom fra det ærede nyvalgte Medlem, det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Vejlen), der bringer mig til at tage Ordet. Den ærede Rigsdagsmand meente, at Kultusministeren, som havde yttret, at „de, der boe paa den anden Side af Rattegat, sætte Priis paa at være praktiske“, derfor burde have Respect for denne deres praktiske Sands. Dette er imidlertid ikke nogen rigtig god Slutning, thi det er jo ikke sagt, at de, fordi de sætte Priis paa at være praktiske, derfor ogsaa virkelig ere praktiske; men dette skal jeg dog ikke opholde mig videre ved. Den ærede Rigsdagsmand meente altsaa, at Ministeren maatte lægge Vægt paa denne deres praktiske Sands, og da han nu saa, at denne praktiske Sands havde ledet dem paa den anden Side af Rattegattet til at udtale sig imod det hvilende Grundlovsforslag, saa maatte der tages Hensyn dertil. Jeg skal i denne Henseende oplyse, hvad denne store Majoritet har at bethyde, for at man kan see, hvorledes Folk kunne være blinde for, hvad der steer udenfor deres allernærmeste Omkreds. Der er 45 Valgtribuner i Sylland, ved hvilke der er foregaaet Valg, og paa hvilke der er fremstaaet Candidater, der have udtalt sig for deres Vælgere. Nu er det vel saa, at de, som have sagt, at de ville stemme Ja, kunne sige Nei; det er vel sandt, men dette kan det ærede Medlem ikke anføre, thi saa kan jeg svare, at omvendt de, som have udtalt at ville sige Nei, kunne sige Ja. Nu er det saa, at paa de 45 Valgtribuner har der staaet 45 Candidater, som seirvede, og af dem have

23 erklæret at ville sige Nei og 22, at de vilde sige Ja (Stemmer: Omvendt!); maaskee det endog saa er omvendt, dette er Noget, Enhver kan see efter, det kan være, jeg tager feil, og at maaskee de 23 have erklæret at ville sige Ja, og kun de 22, at de vilde sige Nei, det skal jeg ikke bestemt kunne afgjøre. Men nu vil jeg spørge Enhver her i Salen, om dette kan kaldes, at man paa den anden Side af Rattegat har udtalt sig med stor Majoritet imod det hvilende Grundlovsforslag.

Sfæberning: Jeg havde ikke tænkt paa, under denne Behandling, at bringe paa Tale vor Berettigelse til at undersøge Sagen i dens Heelhed; men det, som er foregaaet her i Salen, gjør mig det nødvendigt at faae at vide, hvorvidt Ordet i vor Forsatningsag er os frit givet, saa at vi kunne omfatte Alt, hvad der angaaer den. Den ærede Minister har omfattet Meget med sine Begyndelsesord, ved at minde os om, at der havde været 30 forskellige Forhandlinger, — saaledes troer jeg, han sagde. Det er en haard Kritik mod en Regjering, at den har ført et Land ind paa en Vej, hvor der behøves 30 Raadslagninger for at komme tilende med en saa simpel Sag; der er ikke udtalt nogen haardere Kritik over denne Fremgangsmaade. Vor Ret ligger ikke — med al den Agtelse, jeg har for den ærede Formand, — hos ham, han er Lovens Toll, men han er ikke Loven. Grundlovens § 100 kalder en ny Række Valg frem for at undersøge det hele foreliggende Problem, ellers vilde denne Opløsning af Rigsdagen og denne Udskrivning af nye Valg være Nonsens, kun være Tidsspilde, saa vi maae altsaa gaae ud fra, at vi, som komme her denne 3die Gang, maae være berettigede til at undersøge, hvorledes den hele Sag er bleven stillet paa det Standpunkt, hvorpaa den staaer, og om den maaskee endog saa paa dette Standpunkt, constitutionelt betragtet, er en reen Umulighed. Vi staae her, støttede paa en Grundlov, der siger i sin § 2: „Den lovgivende Magt er hos Kongen og Rigsdagen i Forening“, og der kan altsaa her Ingen træde ind mellem Kongen og os og sige: Vi ere Dele af den lovgivende Magt, som rygtes her. Foreligger her Andet, end hvad der er et særligt